

Има едно единствено възражение против събирането на земята на едно място — то е опасността от градушката. У нас падат много градушки и причиняват грамадни щети. А „градъ бие до синоръ“, казватъ. До кой синоръ бие, обаче, никой не може да каже. Пъкъ и да се знае това, голъма полза нѣма отъ него, защото точно задъ този синоръ може да се намира най-ценната култура на селянина, отъ която той очаква прехраната си.

Много по-добре е, не да се боимъ отъ тази стихия, а да поведемъ борба противъ нея. Чрезъ застраховката, която трѣбва да стане обща и задължителна, щетитѣ отъ градушката се слабо чувствуватъ. Ако при това въ всѣко комасирано село се образува фондъ отъ вноски въ натура противъ стихииѣ — градъ, суша, мразъ, чалгнъ и др., стопанинѣтъ вече безъ страхъ може да събере земята си на едно място. Трѣбва още да припомнимъ, че следъ комасирането на земята въ пуститѣ полета, които най-много се биятъ отъ градъ, ще се създадатъ условия за намаляване на градушките.

Драгомиръ Поповъ

Държавни финансии

3. Приходенъ бюджетъ.

Най-важната работа на Народното събрание е да гласува бюджета на държавата. Това значи:

1. Да опредѣли приходитѣ на държавата, т. е. да опредѣли, какъ и колко данъци, такси, бери и разни други приходи трѣбва да бждатъ събрани отъ населението презъ бюджетната или финансова година;

2. Да опредѣли разходитѣ на държавата, т. е. колко пари, по каквъ начинъ и за какви нужди трѣбва да се похарчатъ презъ същото време отъ държавната каса.

Приходитѣ по бюджета се дѣлятъ главно на две групи. Първата група обхваща данъцитѣ, такситѣ и бериитѣ, а втората група — приходитѣ отъ държавнитѣ предприятия: желѣзниците, пошитѣ, телеграфитѣ, телефонитѣ, минитѣ, другитѣ държавни стопанства и държавнитѣ капитали.

Приходитѣ на първия държавенъ бюджетъ на България възлизатъ на 24 и половина милиона лева, а тѣзи опредѣлени отъ